

[Indenrigsministeren.]

ærede Ordfører for Forslagsstillerne nikker; og jeg er fuldt ud klar over, at han længe har været paa det rene med, at der er noget, der er glemt.

Man har glemt, at de fritager den vedkommende for alle Skatter, som paa-hviler ham. Ja, det har man fritaget ham for ved det Forslags Gennemførelse, som her foreligger, det vil sige paa Papiret; men sæt nu, at det gaar saaledes, at man slet ikke er i Stand til at holde vedkom-mende skadesløs blot i det Forhold, som jeg her har fremstillet, hvad vil man saa gøre? For det kan jo ikke være Mening, at man, naar de 25 Aar er gaaet, og naar den stakkels Mand, som man vilde hjælpe, for hvem man vilde aabne nye Fremtids-muligheder, som han hidtil ikke havde anet Omfanget af, kommer og godtgør, at man har taget saa og saa meget fra ham af det, han før besad, det kan dog vel ikke være Mening, at man saa vil lade ham lide dette Tab. Man maa dog vel saa under en eller anden Form se at skaffe disse Penge, og uden gennem Skat under en eller anden Form har Staten jo ingen Muligheder.

Og saa vil de Herrer sige: Ja, men det ligger os saa fjernt; naar vi faar dette gennemført, saa vil en saadan Lyksaligheds-tilstand oprinde, saa den selvfølgelige Konsekvens deraf vil være, at vi faar Styret i det Samfund, som paa den Maade er lyk-saliggjort, og vi vilde aldrig handle paa den Maade. Dertil siger jeg: Men de ærede For-slagsstillere glemmer vel ikke deres egne Ord, at det er en Revolution, der her finder Sted. Men hvornaar er de Herrer vis paa, at den sidste politiske Revolution er fore-gaaet? Har de forsikret sig imod, at ikke nye økonomiske Revolutioner kan hjem-søge dette Samfund til sin Tid? Naar de 25 Aar er gaaet, og denne stakkels Mand er blevet berøvet Halvdelen eller mere af hans Værdier, maaske det hele, er de saa ganske sikre paa, at der ikke bliver tilstræk-kelig stor Utilfredshed ved det, man har foretaget, saa stor Utilfredshed, at en Revolution, der igen indfører de Skatter, som de Herrer har afskaffet, indtræder, og den stakkels Mand saa yderligere er kom-met fra Dynen og i Halmen?

Nej, jeg tror, de Herrer har grebet denne Sag an ved den gale Ende, og derfor for-staar jeg ogsaa godt, at de Herrer ikke har anden Hensigt i nærværende Øjeblik end en Debat om disse Sager; thi en Gennem-førelse af denne Lovgivning med de Kon-sekvenser for Staten og Kommunerne, som deraf vilde følge, og som jeg har redegjort

for, og som stiller den fremtidige Lovgiv-ning, der skal aflaste paa de mange Om-raader, jeg har nævnt, ud i en fjern, en usikker Fremtid, det tror jeg ikke en Gang, de Herrer vilde have tilstrækkeligt Mod til at skride til.

Derfor siger jeg til dem: Paa mange Omraader af deres Skatteprogram har jeg Sympati for deres Tanker. Jeg har givet det Udtryk ogsaa i min politiske Virksomhed, og jeg har faaet Tilslutning dertil indenfor Venstre, som min Kollega Finansministeren tidligere har faaet det, og gennemført en Lovgivning, som i det Omfang Hensynet til bestaaende Ejendomsforhold og Hensynet til aarhundredgamle Samfundsforhold mulig-gjorde det, indførte Beskatningsteorier, som var befrugtede af de Tanker, hvorpaa de Herrer bygger, og som har deres Rod i den Henry George'ske Opfattelse. Jeg siger til dem: Vælg De Evolutionens Vej til Fremme at Deres Tanker i Stedet for den revolution-nære, som De her følger; saa bliver Resul-taterne vel smaa, Fremskridtene vil ske i et langsomt Tempo, men De vil dog nu og da faa en Realitet i Hænde. Hvis De søger frem ad den Vej, som De er inde paa, ja, saa vil alle Fuglene være paa Taget, og den vil slippe Dem af Hænde, som De dog har Mulighed for at faa fat i.

Hvad nu det 3die Forslag angaar, skal jeg ikke komme saa dybt ind paa det. Jeg nægter ikke, at dette Forslag forbavtede mig i ikke ringe Grad, men saa tænkte jeg paa, at det Orkester, der spiller op i de to Forslag, jeg nu har omtalt, det er et Orkester, som udfører en Musik, som skal klinge i en forfærdelig fjern Fremtid, medens det, man med det 3die Forslag har for Øje, er noget mere nærliggende, og det gør det mig forstaaeligt, at man saa at sige i eet Aandedræt fremsætter 3 Forslag, hvoraf det 3die er i den totaleste Modstrid med de to andre.

I det 3die Forslag er de Grundpiller, hvorpaa man først bygger, Bortfald af Told-afgifter, af Motorafgifter og af Arveafgiften, aldeles ikke at finde. Der lader man alt det blive staaende, hvorpaa vi økonomisk hidtil har bygget, og derfor er egentlig dette Forslags Fremsættelse i mine Øjne en Tilbagekaldelse af Hovedforslaget, med andre Ord, en Tilbagevenden til den Jord, hvor de store Fremtidsbilleder vel kan males i Fantasien, men hvor de er saare vanskelige at bringe frem i Virkeligheden. At komme ind paa alle Enkeltheder i dette Forslag kunde ikke falde mig ind. Jeg skal kun, hvad Afsnittet om Foranstalt-ninger til Fremme af Byggevirksomheden